

Je bent niet je ego

Ik zat al een tijdje bij een vereniging en had het daar goed naar mijn zin. Ik kon met bijna iedereen goed opschieten. Maar er was één vrouw, waar ik regelmatig mee in de clinch lag. Nu was dat weer het geval. We kregen weer ruzie over iets kleins. Ik vond haar onredelijk, negeerde haar en reageerde boos en zij deed hetzelfde met mij.

Vaak wordt het onderwerp van de strijd minder belangrijk dan de strijd zelf. Ik wil winnen en daardoor verlies ik altijd. Toen ik een tijdje op de School voor Praktische Filosofie zat, leerde ik dat als je iemand iedere keer opnieuw ziet, je de ander en jezelf iedere keer een nieuwe kans geeft.

Zo deed ik dit ook bij deze vrouw. Ik zag haar met haar handen vol met dozen en tassen bij de deur in onze groepsruimte staan. Ze keek boos naar mij maar ik zette mijn ego aan de kant en ging naar haar toe, maakte de deur voor haar open en vroeg vriendelijk of ik haar mocht helpen. Ze keek wat verbaasd en liet mij haar helpen. Het ijs was

gebroken en de lucht klaarde bijna letterlijk op. Ik kon haar zien voor wie ze werkelijk was en kon voorbij gaan aan haar gedrag. Het was zo gemakkelijk en voelde zo natuurlijk.

Zo heb ik geleerd dat je je ego kunt gebruiken je kunt het inzetten als het wèl heel belangrijk is om iets gedaan te krijgen. Maar je kunt hem ook even aan de kant zetten net als bij deze vrouw en je richten op al het goede in haar. Ik beschouw haar voortaan als een vriendin van me, ook wanneer haar gedrag me niet altijd aanstaat en dat is pas winst.

Groetjes uit Eindhoven